

عنوان مقاله:

چگونه توانستیم مهارت های اجتماعی را به دانش آموزان در دوره کرونا با داستان خوانی به درستی آموزش دهیم؟

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش های حرفه ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

شکوفه رنجبر گلشواری - معاون آموزشی، دبستان دخترانه شکوفه های انقلاب، لیسانس آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

هر فرد برای زندگی موفق در یک جامعه، علاوه بر مهارت های فردی به مهارت های دیگری نیاز دارد که از آن به نام مهارت های اجتماعی یاد می کنند. کودکان برای آن که خودشان را با اجتماعی که در آن زندگی می کنند، سازگارتر کنند باید انواع مهارت های اجتماعی مختلف را بیاموزند. مهارت های اجتماعی کودکان در برگزیده طیف وسیعی از توانایی های گروهی، از آغاز، حفظ و پایان یک مکالمه ساده تا تشخیص علائم ارتباط اجتماعی و حتی پیچیده ترین آن ها مثل، فرایند حل مشکل و تعارض است. بیانات چهره ای مثل خندیدن، رعایت فاصله اجتماعی نسبت به دیگران، چگونگی صدا، احوالپرسی با دیگران، گفتگو کردن، بازی و کارکردن با دیگران، جلب توجه و درخواست کمک، مهار پرخاشگری، آراستگی و بهداشت پایه و اساس مهارت های اجتماعی کودکان هستند. امروزه در جوامع شهری با آپارتمان های کوچک، پدر و مادر های درگیر شغل و اینکه اکثرا تنها ممکن است زندگی کنند و از فامیل و خانواده به دور باشند، بچه ها از نعمت هم بازی محروم هستند. بنابراین چه کاری می توانیم انجام دهیم که این مشکل کمبود مهارت های اجتماعی کودکان را برطرف کنیم؟ خیلی از خانواده ها به این فکر میکنند که ما چاره ای نداریم و منتظر می ماند تا بچه راهی مدرسه شود تا انجا مهارت های اجتماعی را بتواند کسب کنند. ولی خیلی دیر است چون تازه با رفتن به مدرسه مشکلات ناسازگاری و مشکلات مربوط به رشد اجتماعی بچه شروع می شود و باید خیلی زودتر از این به فکر افتاد. برخی از دانش آموزان اصلا به سمت کودکان هم سن و سال خود نمی روند، ترجیح می دهند تنها بازی کنند و یا فقط با مادر بازی کنند، با اسباب بازی خود هیچ بازی معناداری نمی کنند. به سمت همسالان زیاد تمایل ندارند، ارتباط چشمی شان با غریبه ها ضعیف است، یعنی سعی می کنند به چشم غریبه ها نگاه نکنند، کم حرف می زنند و سعی می کنند از حرف زدن فقط در حد نیاز استفاده کنند، جملاتی که به کار می برند اشتباه است یعنی دستور زبان غلط دارند. اینجانب شکوفه رنجبر، معاون آموزشی دبستان در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ با دانش آموزانی سرکار داشتم که در منزل بیشترشان تنها بوده و هم بازی نداشته اند و فقط با گوشی موبایل هوشمند بیشتر اوقات خود را در فضای مجازی و اینترنت می گذرانند. در پی گلابه برخی از والدین و همچنین توجه خودم به رفتارهای دانش آموزان متوجه شدم آنان از مهارت های اجتماعی ضعیفی برخوردار هستند. بعد از بررسی رفتارهای دانش آموزان در بر خورد با یکدیگر و جمع آوری اطلاعات و تجزیه و تحلیل آن ها، مهارت های اجتماعی را به کودکان با استفاده از روش های گوناگون مثل مدل سازی، نقش بازی کردن و اجرای نمایش و تمرین و داستان خوانی تا حدودی با کمک والدین آموزش دادیم.

کلمات کلیدی:

دانش آموزان - مهارت های اجتماعی - جامعه - آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526752>

